

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Geschillenkamer

Beslissing ten gronde 66/2021 van 04 juni 2021

Dossiernummer : DOS-2020-00818

Betreft : Verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën - verzoek tot informatie, inzage, rectificatie en beperking van de verwerking

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, voorzitter, en de heren Yves Pouillet en Jelle Stassijns, leden;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten, hierna “de wet van 3 augustus 2012”¹;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

¹ Zoals gewijzigd naar aanleiding van de inwerkingtreding van de AVG bij Wet van 5 september 2018 *tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG*, BS 10 september 2018.

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

- Mevrouw X, , hierna “de klagster”; en
- de Federale Overheidsdienst Financiën (Directie Algemene Administratie van de Bijzondere Belastinginspectie), Koning Albert II-laan 33 bus 49 - 1030 Schaarbeek, met ondernemingsnummer 0308.357.159, hierna “de verweerder”.

1. Feiten en procedure

1. Op 6 februari 2020 dient de klagster een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verweerder.
2. Het voorwerp van de klacht betreft een verzoek tot informatie, inzage, rectificatie en beperking van de verwerking van persoonsgegevens gericht door de klagster aan de verweerder op 18 juli 2019 en 9 augustus 2019. De klagster preciseert dat zij actief is als boekhouder in het Groothertogdom Luxemburg. Deze stelt de voormelde verzoeken te hebben gericht aan de verweerder naar aanleiding van de vermelding van diens naam in diverse dossiers betreffende fiscale onderzoeken ten aanzien van belastingplichtigen, uitgevoerd door de verweerder. De klagster stelt meer bepaald dat deze ten onrechte als “stroman” wordt vermeld in de betrokken dossiers waarbij, in hoofde van de betrokken belastingplichtigen, sprake zou zijn van belastingontduiking. De klagster preciseert dat het verzoek tot uitoefening van haar rechten door de verweerder bij brief van 28 oktober 2019 werd afgewezen, naar aanleiding waarvan deze klacht indiende bij de Gegevensbeschermingsautoriteit.
3. Op 20 februari 2020 wordt de klacht ontvankelijk verklaard op grond van artikel 58 *juncto* artikel 60 WOG, wordt de klagster hiervan in kennis gesteld overeenkomstig artikel 61 WOG en wordt de klacht op grond van artikel 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.
4. Op 23 maart 2020 beslist de Geschillenkamer op grond van de artikelen 95, §1, 1°, en 98 WOG dat de klacht gereed is voor behandeling ten gronde.
5. Per brief van 23 maart 2020 worden de partijen in kennis gesteld van het feit dat de klacht gereed is voor behandeling ten gronde en worden deze tevens op grond van artikel 99 WOG in kennis gesteld van de termijn om hun verweermiddelen in te dienen.

6. Op 24 april 2020 legt de verweerder zijn conclusie van antwoord neer.
7. In zijn conclusie van antwoord stelt de verweerder dat deze op 4 januari 2018 inlichtingen uit het buitenland verkreeg in het kader van de *Common Reporting Standards*. Hij preciseert dat op basis van voormelde inlichtingen een onderzoek werd gestart, waarbij de betrokken ambtenaar opzoeken in interne en externe databanken uitvoerde, waaronder Orbis, Mémorial Luxembourgeois, POW en Sitran.
8. De verweerder preciseert dat de resultaten van dit vooronderzoek en het standpunt van de behandelende ambtenaar vervolgens werden opgenomen in een document dat werd geklasseerd in dossier X, waarbij de volgende gegevens en standpunten ten aanzien van de klagster werden opgenomen:

‘Mevr. X is oprichter en bestuurder van [...] SA.

(...)

[...] SA heeft haar maatschappelijke zetel te [...] Zij is dus gevestigd in dit [...].

De oprichting gebeurde op [...] door [...] SaRL (vertegenwoordigd door [...]) en Mevr X [...].

Het kapitaal bij oprichting bedroeg [...] ([...]), waarvan [...] en X elk 50% ([...]) bezitten.

Bij de oprichting (Constitution) worden volgende personen als bestuurders

benoemd:

- [...] SARL
- Mevr. X
- [...] SARL

[...] SA SPF werd omgevormd tot [...] met ingang van [...] (...)

Mevr. X is oprichter en bestuurder van [...] SA.

Zij heeft de Belgische nationaliteit en was gedomicilieerd in België tem [...].

Sinds 2003 heeft ze haar domicilie in [...] op het adres: [...]. Zij heeft mandaten in [...], maar ook in België. (...)

- Bestuurder van [...] sinds [...];

- Bestuurder van [...] ([...]) sinds [...];

- (Gedelegeerd) Bestuurder van [...] (...) sinds [...];

- Bestuurder van [...] (...) sinds [...].

Bij opzoeking van X in Mémorial Lux vinden we [...], voornamelijk mandaten als bestuurder.

(...)

Bij nazicht van haar mandaten stellen we vast dat de meeste vennootschappen in [...] gevestigd zijn op deze 3 adressen:

o [...]

o [...]

o [...]

Mevr. X is [...] van diverse ‘SA SPF’ vennootschappen in [...]. Vermoedelijk treedt zij op als ‘...’

(...)

Ze bezit .. [...] onroerende goederen in België (POW):

- [...]

- 1/2 volle eigendom (samen met echtgenoot) in 3 appartementen in [...]
- [...]
(...)

Er werd evenwel nog geen dossier geopend in hoofde van mevr.X”.

9. De verweerder preciseert dat op basis van het vooronderzoek een fiscaal onderzoek werd gestart naar persoon Y doch niet ten aanzien van de klaagster zelf.
10. Wat betreft het verzoek tot informatie, inzage, rectificatie en beperking van de verwerking ingediend door de klaagster op 18 juli 2019, stelt de verweerder dat inzage werd verleend op 21 augustus 2019 zowel op basis van de wetgeving inzake openbaarheid van bestuur als op basis van de privacywetgeving. Hij wijst erop dat hierbij werd gepreciseerd aan de klaagster dat geen specifiek onderzoek ten aanzien van deze laatste werd geopend, hetgeen tevens te lezen staat in het verslag van het vooronderzoek.
11. De verweerder stelt dat de klaagster op 8 augustus 2019 een gelijkaardig verzoek tot uitoefening van haar rechten richtte aan de functionaris voor gegevensbescherming van de Dienst voor Informatieveiligheid en Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer van de verweerder. Deze laatste preciseert dat dit verzoek op 28 oktober 2019 werd afgewezen daar reeds inzage werd verleend en aangezien de persoonsgegevens enkel voor een welbepaald gewettigd doel werden verzameld en de verwerking noodzakelijk was voor de uitoefening van de wettelijke opdrachten van de verweerder.
12. In zijn conclusie van antwoord verzoekt de verweerder de Geschillenkamer om de klacht ingediend door de klaagster ongegrond te verklaren en werpt deze hiertoe de volgende middelen op:
 - Middel 1: de woorden “stroman” of “vermoedelijke stroman” vormen geen persoonsgegevens
13. De verweerder stelt dat de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten het begrip “persoonsgegevens” niet definieert. De verweerder verwijst naar de definitie van voormeld begrip in de AVG.
14. De verweerder stelt dat wat de klaagster in het verslag van het vooronderzoek in dossier X en in de brief aan persoon Y identificeert, haar naam en nationaal nummer is

doch dat de vermeldingen “stroman” of “vermoedelijk treedt zij op als stroman” geen persoonsgegevens vormen in de zin van de wet of de AVG. Hij voegt hieraan toe dat dit een standpunt of mening van de verweerder betreft ten aanzien van de tussenkomst van de klaagster in vennootschap Z.

15. De verweerder stelt dat deze overeenkomstig zijn wettelijke opdracht gerechtigd is om standpunt in te nemen omtrent fiscaal relevante gegevens teneinde de juiste heffing van de belasting te verzekeren en wijst erop dat dit volgt uit artikel 322, §1 WIB92 dat bepaalt: *‘De administratie mag, wat een bepaalde belastingplichtige betreft, geschreven attesten inzamelen, derden horen, een onderzoek instellen, en binnen de door haar bepaalde termijn, welke wegens wettige redenen kan worden verlengd, van natuurlijke of rechtspersonen, alsook van verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid alle inlichtingen vorderen die zij nodig acht om de juiste heffing van de belasting te verzekeren.’*
16. De verweerder stelt dat deze bijgevolg in een voorafgaande kennisgeving van aanwijzingen van belastingontduiking ten aanzien van persoon Y mag stellen dat klaagster wordt vermoed op te treden als stroman en stelt dat een andere lezing van voormelde bepaling niet enkel strijdig zou zijn met artikel 322 WIB92 zelf doch eveneens met het recht op vrije meningsuiting van de ambtenaar in de zin van artikel 10 EVRM.
17. De verweerder stelt dat het de bevoegdheid is van de fiscale rechtbanken om uitspraak te doen omtrent geschillen betreffende de belastingwet en bijgevolg de vraag of eerstgenoemde de klaagster al dan niet terecht kwalificeerde als ‘stroman’.
18. De verweerder voegt hieraan toe dat de klaagster onder het voorwendsel van de verwerking van persoonsgegevens niet kan verhinderen dat de ambtenaren van eerstgenoemde standpunt innemen omtrent fiscaal relevante gegevens. De verweerder herhaalt in dit verband dat een door hem geformuleerde mening geen persoonsgegeven vormt, zodat de klaagster hiervan niet de rectificatie, beperking of wissing kan vragen.
19. De verweerder stelt tot slot dat dient te worden opgemerkt dat het verslag van het vooronderzoek waarin het standpunt van de ambtenaar omtrent een bepaalde fiscale problematiek wordt weergegeven, geen verwerking van persoonsgegevens is die in een bestand is opgenomen of die bestemd is om daarin te worden opgenomen (artikel

4, § 6 AVG) en dat het verslag op zichzelf geen gestructureerd geheel van persoonsgegevens vormt dat via criteria toegankelijk is.

- Middel 2: de [verweerder] heeft voldoende informatie aan [de klaagster] verschaft

20. De verweerder stelt dat het recht van informatie van de klaagster werd gerespecteerd en dat aan deze laatste overeenkomstig artikel 14 AVG voldoende informatie werd verstrekt.

21. De verweerder wijst er in dit verband op dat ‘De wet van 3 augustus 2012 in artikel 11 een afwijking [specificeert] die voorziet dat het recht op informatie kan worden beperkt om de doelstellingen van algemeen belang van monetaire, budgettaire en fiscale aangelegenheden te waarborgen.

Meer bepaald wordt verwezen naar de verwerkingen van persoonsgegevens die tot doel hebben de voorbereiding, de organisatie, het beheer en de opvolging van de door de o.m. AABBI gevoerde onderzoeken die kunnen leiden tot een administratieve geldboete of een administratieve sanctie.

Bij een beperking van het recht op informatie mogen deze persoonsgegevens maximaal worden bewaard tot 1 jaar na de definitieve beëindiging van de rechterlijke, administratieve en buitengerechtelijke procedures.

Deze beperking van het recht op informatie geldt (1) gedurende de periode waarin de betrokkene het voorwerp uitmaakt van (2.1.) een controle of (2.2.) een onderzoek of de daarmee verband houdende voorbereidende werkzaamheden uitgevoerd door in casu de AABBI en (2) de periode waarin de stukken worden behandeld om vervolgingen in te stellen.

Deze beperking is van toepassing wanneer de uitoefening van het recht nadelig zou zijn voor de controle, het onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden of het geheim van het strafonderzoek of de veiligheid van personen dreigt te schenden”.

- Middel 3: het recht op inzage werd gerespecteerd

22. Wat betreft het verzoek tot uitoefening van het recht van inzage van de klaagster, stelt de verweerder dat deze op 21 augustus 2019 de nodige uitleg heeft verschaft omtrent de verwerking van de persoonsgegevens van de klaagster en inzage heeft verleend.
23. Hij stelt dat zulks nog werd aangevuld met een verklaring van de functionaris voor gegevensbescherming die stelt dat er geen fiscaal onderzoek gevoerd wordt naar de klaagster doch wel een onderzoek wordt gevoerd naar persoon Y, in het kader waarvan klaagster bij naam wordt genoemd.
24. De verweerder preciseert dat de klaagster meer bepaald werd genoemd in het verslag van het vooronderzoek, dat deze laatste werd voorgelegd, alsook in de brief gericht aan de betrokken belastingplichtige. Wat betreft deze brief - die de klaagster zelf heeft bekomen (stuk 7) - stelt de verweerder dat hij zich kan beroepen op de uitzonderingsgrond van artikel 11/1 van de wet van 3 augustus 2012.
25. De verweerder preciseert hierbij dat deze het recht op inzake immers geheel of gedeeltelijk kan beperken wanneer wordt gevreesd dat het recht op inzage nadelige gevolgen zou hebben voor het onderzoek. Hij stelt van oordeel te zijn dat dit recht onder meer kan worden beperkt in geval van gevaar op collusie en argumenteert dat hierbij niet vereist is dat een specifiek onderzoek wordt gevoerd naar de klaagster, doch enkel dat deze betrokken is bij het voorwerp van het onderzoek.
- Middel 4: het recht op rectificatie en het recht op beperking van persoonsgegevens is niet van toepassing
26. Wat betreft het verzoek tot rectificatie van de persoonsgegevens door de klaagster, herhaalt de verweerder vooreerst dat de mening van de ambtenaar in kwestie dat de klaagster vermoedelijk zou optreden als stroman geen persoonsgegeven vormt in de zin van de AVG, zodat de betrokkene hiervan niet de rechtzetting kan vragen.
27. De verweerder voegt hieraan toe dat de klaagster niet de correcte spelling van haar naam en aldus niet de juistheid van de persoonsgegevens betwist, waardoor er geen reden is om over te gaan tot enige beperking van de verwerking van de persoonsgegevens van de klaagster.
28. In ondergeschikte orde beroept de verweerder zich op de uitzonderingsgronden van de artikelen 11/2 en 11/3 van de wet van 3 augustus 2012.
- Middel 5: er is geen reden tot wissing van de persoonsgegevens van de klaagster

29. De verweerder stelt dat deze gerechtigd is het verzoek tot gegevenswissing te weigeren, daar deze onder het toepassingsgebied van de uitzonderingen op artikel 17 AVG valt.
30. De verweerder preciseert dat deze overeenkomstig de fiscale bepalingen – waaronder artikelen 317 en 322 WIB92 – de persoonsgegevens van derden mag gebruiken in het kader van haar fiscaal onderzoek teneinde de correcte heffing van belastingen te verzekeren. Hij stelt dat de verwerking van de persoonsgegevens van de klagster beantwoordt aan de doelstellingen van de AVG en voldoende proportioneel is.
31. Hij stelt dat de vraag of de verweerder de klagster al dan niet correct omschrijft als (vermoedelijke) stroman, onder de bevoegdheid van de fiscale rechtbanken valt.
32. De verweerder concludeert dat hij zodoende geen reden ziet om de persoonsgegevens van de klagster te wissen.
33. Tot slot stelt de verweerder wat dit middel betreft dat hij tevens van oordeel is dat de wissing van de persoonsgegevens *in casu* een belemmering zou creëren om *‘officiële of gerechtelijke onderzoeken te voorkomen en nadelige gevolgen zou hebben voor de voorkoming, de opsporing, het onderzoek of de vervolging van strafbare feiten’*. Hij preciseert dat betrokkenen in dit geval door de wissing van hun persoonsgegevens hun (mogelijke) betrokkenheid in fiscale malversaties reeds in de loop van het onderzoek zouden kunnen uitwissen, hetgeen niet de bedoeling kan zijn.
- Middel 6: De vordering tot dwangsom is zonder voorwerp
34. De verweerder argumenteert tot slot dat de vordering tot dwangsom van de klagster ongegrond is, daar eerstgenoemde op correcte wijze informatie heeft verschaft aan de klagster met betrekking tot de verwerking van haar persoonsgegevens en inzage heeft verleend. Hij herhaalt dat de vorderingen tot rectificatie, beperking van de gegevensverwerking en gegevenswissing ongegrond zijn.
35. Op 8 mei 2020 legt de klagster haar conclusie van repliek neer.
36. In haar conclusie stelt de klagster dat deze zonder enige aanwijsbare reden in interne documenten van de verweerder betreffende fiscale onderzoeken lastens andere belastingplichtigen als “stroman” wordt vermeld, waarbij - middels deze vermelding van de klagster - in hoofde van voormelde belastingplichtigen wordt besloten tot het

bestaan van aanwijzingen van belastingontduiking. De klagster maakt hiervan het bewijs over.

37. Verder stelt de klagster dat deze op 18 juli 2019 een verzoek tot inzage in het administratief dossier van de verweerder richtte tot deze laatste, alsook een verzoek tot informatie, inzage, rectificatie en beperking van de persoonsgegevens van de klagster.
38. De klagster voert aan dat aan voormelde verzoeken geen gevolg werd gegeven binnen de termijn één maand, zoals vereist door artikel 12 AVG.
39. Verder stelt de klagster dat door de verweerder geen gevolg werd gegeven aan haar verzoeken tot informatie, rectificatie en beperking van de verwerking.
40. De klagster verzoekt de Geschillenkamer haar vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren en te oordelen dat de verweerder de artikelen 5, 12 tot en met 18, 21 en 23 AVG alsook artikel 11 van de Wet van 3 augustus 2012 heeft geschonden alsook te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken tot uitoefening van haar rechten, op straffe van een dwangsom van 1000 EUR per dag vertraging.
41. Op 25 mei 2020 legt de verweerder zijn conclusie van repliek neer.
42. Per e-mail van 3 mei 2020 verzoekt de klagster op grond van artikel 98, 2° WOG om te worden gehoord. Ook de verweerder verzoekt in zijn conclusie te worden gehoord.
43. Op 18 januari 2021 worden de partijen overeenkomstig artikel 53 van het reglement van interne orde gehoord door de Geschillenkamer.
44. Op 29 januari 2021 wordt overeenkomstig artikel 54 van het reglement van interne orde het proces-verbaal van de hoorzitting aan de partijen overgemaakt.
45. Per e-mail van 4 februari 2021 maakt de klagster haar opmerkingen over betreffende dit proces-verbaal.

2. Motivering

2.1. Het begrip “persoonsgegevens” en de bevoegdheid van de Geschillenkamer

2.1.1. **Het begrip “persoonsgegevens” (artikel 4.1 AVG)**

46. In zijn conclusie van antwoord en repliek werpt de verweerder vooreerst op dat de termen “stroman” en “vermoedelijke stroman” geen persoonsgegevens vormen in de zin van de AVG doch dat dit slechts een standpunt betreft ingenomen door de verweerder ten aanzien van de tussenkomst van de klaagster in bepaalde vennootschappen. De verweerder stelt dat bijgevolg de klaagster haar recht op rectificatie en beperking van de verwerking hieromtrent niet kan uitoefenen.

47. De verweerder stelt dat het aan de fiscale administratie toekomt standpunt in te nemen omtrent fiscale kwesties conform haar wettelijke bevoegdheden en dat het tot de bevoegdheid behoort van de fiscale rechtbanken uitspraak te doen omtrent eventuele geschillen betreffende deze standpunten. De verweerder besluit dat de Gegevensbeschermingsautoriteit *in casu* niet bevoegd is uitspraak te doen.

48. Artikel 4.1 AVG definieert het begrip “persoonsgegevens” als zijnde *‘alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon („de betrokkene”); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon’*. Deze definitie omvat aldus vier constitutieve en cumulatieve elementen:

- i. “alle informatie”
- ii. “over”
- iii. “een geïdentificeerde of identificeerbare”
- iv. “natuurlijke persoon”

i. ‘Alle informatie’

49. De Geschillenkamer wijst erop dat het begrip “persoonsgegevens”, zoals uitgelegd in artikel 4.1 AVG, Overweging 26 AVG alsook het Advies 4/2007 van de Groep Gegevensbescherming en de rechtspraak van het Hof van Justitie, ruim dient te worden geïnterpreteerd en dat dit zowel objectieve als subjectieve informatie omvat, ongeacht of deze informatie al dan niet correct dan wel bewezen is.² Het begrip “alle informatie”

² FOCQUET, A. en DECLERCK, E., *Gegevensbescherming in de praktijk*, Intersentia, Antwerpen, 2019, p. 6; C. DOCKSEY en H. HIJMANS, “The Court of Justice as a Key Player in Privacy and Data Protection: An Overview of Recent Trends” in *Case Law at the Start of a New Era of Data Protection Law*, EDPL Review 2019, p. 302-304.

gehanteerd in artikel 4.1 AVG dient bijgevolg letterlijk te worden geïnterpreteerd en dit ongeacht de aard, de inhoud of vorm van de informatie.

50. Overweging 26 AVG benadrukt deze extensieve uitlegging van het begrip “persoonsgegevens” en stelt dat *‘de beginselen van gegevensbescherming voor elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare persoon [moeten] gelden’*.³

51. Dit werd eveneens reeds bevestigd door de Groep Gegevensbescherming in zijn Advies 4/2007 over het begrip persoonsgegeven, waarin deze hieromtrent het volgende stelt: *‘Wat de aard van de informatie betreft, omvat ‘persoonsgegeven’ alle soorten uitspraken over een persoon. Ook ‘subjectieve’ informatie, meningen en oordelen vallen eronder. (...) Om als ‘persoonsgegeven’ te worden aangemerkt, is het niet nodig dat de informatie waar is of bewezen.’*^{4 5}

52. Voorgaande werd eveneens meermaals benadrukt door het Hof van Justitie van de Europese Unie. In zijn arrest Nowak van 20 december 2017 stelt het Hof in dit verband meer bepaald:

‘Het gebruik van de woorden ‘iedere informatie’ in de definitie van het begrip ‘persoonsgegevens’ (...) wijst er immers op dat het de bedoeling van de Uniewetgever was om een ruime betekenis te geven aan dit begrip, dat niet beperkt is tot gevoelige of persoonlijke informatie maar zich potentieel uitstrekt tot elk soort informatie, zowel objectieve informatie als subjectieve informatie onder de vorm van meningen of beoordelingen, op voorwaarde dat deze informatie de betrokkene ‘betreft’.

53. Verder preciseerden de Groep Gegevensbescherming en het Hof van Justitie dat deze informatie zowel betrekking kan hebben op het persoonlijke leven van de betrokkene als diens professionele⁶ of publieke activiteiten: *“‘Persoonsgegevens’ omvatten informatie die betrekking heeft op iemands privéleven of familie- en gezinsleven in strikte zin, maar ook informatie over allerlei activiteiten die iemand onderneemt, bijvoorbeeld over iemands beroepsrelaties of economisch of sociaal gedrag. Het gaat*

³ De Geschillenkamer onderlijnt.

⁴ Groep Gegevensbescherming Artikel 29, Advies 4/2007, 20 juni 2007, p. 6.

⁵ De Geschillenkamer onderlijnt.

⁶ Cf. EHRM 16 februari 2000, nr. 27798.

hier dus om informatie over personen, ongeacht de positie of de hoedanigheid van die personen (consument, patiënt, werknemer, klant, enz.).”⁷

54. Meer specifiek oordeelde het Hof van Justitie in haar arrest *Nowak* dat de evaluatie en opmerkingen van een examinator met betrekking tot een door de betrokkene afgelegd examen als persoonsgegevens in de zin van huidig artikel 4.1 AVG dienen te worden beschouwd.
55. Het Hof wijst er op dat het niet-kwalificeren van deze gegevens als zijnde persoonsgegevens deze informatie volledig zou onttrekken aan de bescherming van de beginselen en waarborgen inzake persoonsgegevens en meer bepaald aan de rechten van toegang, rectificatie en verzet evenals het toezicht van de toezichthoudende autoriteiten.⁸
56. De Geschillenkamer stelt op basis van bovenstaande vast dat, in tegenstelling tot wat wordt gesteld door de verweerder in zijn conclusie van antwoord en repliek, ook *in casu* de informatie verwerkt door de verweerder valt onder het toepassingsgebied van artikel 4.1 AVG en dient te worden beschouwd als een persoonsgegeven in de zin van voormeld artikel. In de litigieuze documenten wordt met name, enerzijds, de naam en voornaam van de klaagster vermeld alsook haar rijksregisternummer, en, anderzijds, de vermelding als zou de betrokkene optreden als “stroman”.

ii. ‘Over”

57. Een tweede constitutief element van de definitie van het begrip “persoonsgegevens” van artikel 4.1 AVG houdt in dat de informatie dient te gaan “over” een natuurlijke persoon, de betrokkene. In zijn Advies 4/2007 wijst de Groep Gegevensbescherming erop dat zulks zowel direct als indirect het geval kan zijn, in zoverre de informatie “*verwijst naar de identiteit, de kenmerken of het gedrag van een persoon of indien dergelijke informatie wordt gebruikt om de wijze waarop die persoon wordt behandeld of beoordeeld te bepalen of te beïnvloeden*”.⁹

⁷ Groep Gegevensbescherming Artikel 29, Advies 4/2007, 20 juni 2007, p. 7. Zie in dezelfde zin eveneens de conclusie van advocaat-generaal E. Sharpston van 12 december 2013 in de gevoegde zaken C-141/12 en C-372/12 (*Y.S.*), par. 45.

⁸ *Nowak*, par. 49.

⁹ Groep Gegevensbescherming Artikel 29, Advies 4/2007, 20 juni 2007, p. 10.

58. De Groep Gegevensbescherming preciseert in dit verband dat informatie die niet direct betrekking heeft op een natuurlijke persoon alsnog als “informatie over” de betrokken natuurlijke persoon kan worden beschouwd in de volgende twee gevallen:

- 1) Wanneer de gegevens worden gebruikt of naar verwachting kunnen worden gebruikt met als doel de betrokkene te beoordelen, op een bepaalde manier te behandelen of zijn status of gedrag te beïnvloeden; of
- 2) Wanneer het gebruik van de gegevens naar verwachting een impact kan hebben op bepaalde personen, waarbij het irrelevant is of deze impact groot of klein is. De Groep Gegevensbescherming wijst er hierbij op dat, zolang de mogelijkheid bestaat dat de betrokkene bijvoorbeeld anders zal worden behandeld ten gevolge van de verwerking van de betrokken gegevens, er sprake is van een impact op de persoon.¹⁰

59. Dit werd tevens bevestigd door het Hof van Justitie, dat in dit verband stelde dat deze tweede voorwaarde ‘is vervuld wanneer de informatie wegens haar inhoud, doel of gevolg gelieerd is aan een bepaalde persoon’.¹¹

60. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de verwerking van de betrokken gegevens - i.e. de identificatiegegevens van de klagster in combinatie met de kwalificatie ‘(vermoedelijke) stroman’ - en het gebruik van deze gegevens (e.g. de vermelding ervan in de kennisgevingen) onmiskenbaar kan worden gelieerd aan de klagster en een impact kan hebben op laatstgenoemde.

iii. ‘Geïdentificeerd of identificeerbaar’

61. Een persoon wordt beschouwd als “geïdentificeerd” wanneer die persoon onderscheiden is van andere personen binnen een bepaalde groep, aan de hand van één of meerdere identificatoren.¹²

62. Gelet op het feit dat de klagster, naast te worden gekwalificeerd door de verweerder als “stroman” tevens bij naam en voornaam wordt genoemd in de betrokken stukken evenals het rijksregisternummer van de klagster wordt vermeld, stelt de

¹⁰ Groep Gegevensbescherming Artikel 29, Advies 4/2007, 20 juni 2007, p. 11-12.

¹¹ HVJ-EU, C434/16, *Nowak*, par. 35.

¹² Groep Gegevensbescherming Artikel 29, Advies 4/2007, 20 juni 2007, p. 13.

Geschillenkamer vast dat de betrokkene inderdaad werd geïdentificeerd en de door de verweerder verwerkte informatie *in casu* aldus betrekking heeft op een “geïdentificeerd of identificeerbaar persoon” in de zin van artikel 4.1 AVG.

iv. ‘Natuurlijk persoon’

63. De Geschillenkamer stelt vast dat, hoewel de informatie verwerkt door de verweerder eveneens betrekking heeft op de vennootschappen van de klaagster, tevens blijkt dat deze evenzeer betrekking heeft op de persoon van de klaagster zelf, daar deze laatste uitdrukkelijk wordt vermeld in de betrokken documenten, zoals hierboven gesteld, door middel van vermelding van haar naam, voornaam en rijksregisternummer.

64. Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat ook het vierde constitutieve element *in casu* aanwezig is.

2.1.2. De bevoegdheid van de Geschillenkamer

65. Op basis van bovenstaande dient te worden besloten dat de litigieuze verwerking wel degelijk onder het toepassingsgebied van de AVG en, bijgevolg, de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit - en in het bijzonder de Geschillenkamer - valt.

66. De Geschillenkamer wijst er in dit verband op dat overeenkomstig artikel 4, §1 WOG de Gegevensbeschermingsautoriteit bevoegd is voor *‘het toezicht op de naleving van de grondbeginselen van de bescherming van de persoonsgegevens, in het kader van deze wet en van de wetten die bepalingen bevatten inzake de bescherming van de verwerking van persoonsgegevens’* en dat het toezicht op de wet van 3 augustus 2012 bijgevolg eveneens onder haar bevoegdheid valt, daar deze integraal betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën.

67. De Geschillenkamer wijst er bovendien op dat zij in het kader van deze taak tot het uitoefenen van toezicht op de naleving van de bepalingen van de AVG en van de wetten die bepalingen bevatten inzake de bescherming van de verwerking van persoonsgegevens die haar werd toegekend door de Europese (artikel 58 AVG) en de Belgische wetgever (artikel 4 WOG), de door de klager naar voor gebrachte feiten zowel

heeft onderzocht in het licht van de door deze laatste vermelde bepalingen van de AVG en andere wetgeving inzake gegevensbescherming vermeld in het klachtenformulier alsook in het licht van de wetsbepalingen waarvan de schending werd opgeworpen in de conclusie van repliek van laatstgenoemde.

68. De Geschillenkamer benadrukt - zoals zij reeds eerder deed in haar beslissingen 19/2020 en 38/2021 - dat van de klager immers niet kan worden verwacht dat deze in zijn klacht op precieze en exhaustieve wijze de wetsbepalingen aangeeft die door de verweerder (mogelijk) zijn geschonden. Deze taak tot kwalificatie van de feiten berust bij de Inspectiedienst en de Geschillenkamer van de GBA.
69. Indien de Geschillenkamer zou weigeren rekening te houden met door de klager in de loop van de procedure naar voor gebrachte tenlasteleggingen, zou zij afbreuk doen aan de doeltreffendheid van het klachtenrecht vervat in artikel 77 AVG.
70. *In casu* stelt de Geschillenkamer evenwel vast dat het door de klager ingediende klachtenformulier met inbegrip van diens bijlagen reeds een zeer uitvoerige en gedetailleerde uiteenzetting bevatte van de feiten evenals de vermeende schendingen van de AVG en van de wet van 3 augustus 2012 en dat de conclusie van repliek geen inhoudelijk nieuwe tenlasteleggingen bevat. Bijgevolg wijst de Geschillenkamer erop dat de verweerder *ab initio* de gelegenheid heeft gehad zich zowel schriftelijk als mondeling te verweren met betrekking tot de integraliteit van de tenlasteleggingen.

2.2. Identificering van de verwerkingsverantwoordelijke (artikel 4.7 AVG)

71. Overeenkomstig artikel 4.7 AVG dient als verwerkingsverantwoordelijke te worden beschouwd: de *‘natuurlijke persoon of rechtspersoon, overheidsinstantie, dienst of ander orgaan die/dat, alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt’*.
72. Het Hof van Justitie heeft in zijn rechtspraak het begrip “verwerkingsverantwoordelijke” meermaals ruim uitgelegd teneinde een doeltreffende en volledige bescherming van de betrokkenen te verzekeren.¹³

¹³ Zie o.a. HvJ, 5 juni 2018, C-210/16 - Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, ECLI:EU:C:2018:388, overwegingen 27-29.

73. Overeenkomstig het Advies 1/2010 van de Groep Gegevensbescherming dient de hoedanigheid van de betrokken verwerkingsverantwoordelijke(n) *in concreto* te worden beoordeeld.¹⁴
74. *In casu* stelt de Geschillenkamer vooreerst vast dat de verweerder een verwerking van persoonsgegevens uitvoerde in de zin van artikel 4.2 AVG, met name ‘een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens’.¹⁵ De verweerder verzamelde immers de persoonsgegevens van de klagster (naam, voornaam, rijksregisternummer) en nam deze op in het verslag van zijn vooronderzoek alsook in de kennisgeving die werd toegestuurd aan de betrokken belastingplichtige(n).
75. Nog overeenkomstig het Advies 1/2010 van de Groep Gegevensbescherming dienen de concepten “het doel” en “de middelen” onlosmakelijk samen worden behandeld en dient hierbij te worden vastgesteld wie het ‘waarom’ (het doel) en het ‘hoe’ (de middelen) van de betrokken verwerking bepaalt.¹⁶
76. De Geschillenkamer stelt verder vast dat de verweerder *de facto* het doel en de middelen bepaalde van de betrokken verwerking van persoonsgegevens, aangezien deze, ten eerste, de verwerking initieerde door de persoonsgegevens van de klagster te verzamelen via de hierboven vermelde bronnen alsook de klagster te kwalificeren als zijnde “stroman” en, ten tweede, doordat hij besliste de verzamelde gegevens op te nemen in het verslag van het vooronderzoek alsook de kennisgeving die werd toegestuurd aan de betrokken belastingplichtige(n).
77. Ook *de jure* wordt de verweerder aangeduid als zijnde de verwerkingsverantwoordelijke van de betrokken persoonsgegevens en dit meer bepaald door artikelen 2 en 3 van de wet van 3 augustus 2012 *betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het*

¹⁴ Zie Groep 29, advies 1/2010 over de begrippen “verwerkingsverantwoordelijke” en “verwerker”, 16 februari 2010 (WP 169), zoals verduidelijkt door de GBA in een nota “*Overzicht van de begrippen verwerkingsverantwoordelijke/verwerker in het licht van de Verordening (EU) nr. 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens (AVG) en enkele specifieke toepassingen voor vrije beroepen zoals advocaten*”.

¹⁵ De Geschillenkamer onderlijnt.

¹⁶ Groep 29, advies 1/2010 over de begrippen “verwerkingsverantwoordelijke” en “verwerker”, 16 februari 2010 (WP 169), p. 15. Dit advies is vervangen door Guidelines 7/2020 van de EDPB.

kader van zijn opdrachten die bepalen: ‘De Federale Overheidsdienst Financiën is de verantwoordelijke voor de in dit hoofdstuk bedoelde verwerking van persoonsgegevens’ en ‘De Federale Overheidsdienst Financiën verzamelt en verwerkt persoonsgegevens om zijn wettelijke opdrachten uit te voeren. De verzamelde gegevens mogen door de Federale Overheidsdienst Financiën niet voor andere doeleinden dan voor de uitvoering van zijn wettelijk omschreven opdrachten worden gebruikt’.

78. De verweerder betwist overigens zijn hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijke voor de betrokken persoonsgegevens niet.
79. Op grond van bovenstaande besluit de Geschillenkamer dat de verweerder dient te worden beschouwd als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4.7 AVG voor de verwerking van persoonsgegevens die het voorwerp uitmaakt van de klacht. Hij is er bijgevolg in deze hoedanigheid overeenkomstig de in artikelen 5.2 en 24 AVG vervatte verantwoordingsplicht toe gehouden om de naleving van de beginselen van de AVG te verzekeren.

2.3. Wat betreft de verzoeken tot uitoefening van haar rechten geformuleerd door de klaagster

2.3.1. Behandelingstermijn van de verzoeken (artikel 12.3 AVG en artikel 11 wet 3 augustus 2012)

80. Overeenkomstig artikel 12.3 AVG dient de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene *‘onverwijld en in ieder geval binnen een maand na ontvangst van het verzoek krachtens de artikelen 15 tot en met 22’* informatie te verstrekken over het gevolg dat aan het verzoek is gegeven.¹⁷ Afhankelijk van de complexiteit van de verzoeken en van het aantal verzoeken kan die termijn indien nodig met nog eens twee maanden worden verlengd. De verwerkingsverantwoordelijke dient de betrokkene

¹⁷ De Geschillenkamer onderlijnt.

desgevallend binnen één maand na de ontvangst van het verzoek in kennis te stellen van een dergelijke verlenging.

81. Artikel 12.4 AVG stelt dat *“wanneer de verwerkingsverantwoordelijke geen gevolg geeft aan het verzoek van de betrokkene, hij deze laatste onverwijld en uiterlijk binnen één maand na ontvangst van het verzoek [dient mee te delen] waarom het verzoek zonder gevolg is gebleven, en informeert hij hem over de mogelijkheid om klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit en beroep bij de rechter in te stellen”*.

82. Ook de wet van 3 augustus 2012 preciseert in zijn artikelen 11 §3 (recht op informatie), 11/1 § 3 (recht op inzage), 11/2 §3 (recht op rectificatie) en 11/3 §3 (recht op beperking van de verwerking) dat *“de functionaris voor gegevensbescherming van de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene schriftelijk [informeert], onverwijld, en in ieder geval binnen één maand na de ontvangst van het verzoek, over iedere weigering of beperking van zijn recht (...) van de hem betreffende persoonsgegevens alsook van de redenen voor deze weigering of beperking. (...) Afhankelijk van de complexiteit van de verzoeken en van het aantal verzoeken kan die termijn indien nodig met nog eens twee maanden worden verlengd. De verwerkingsverantwoordelijke stelt de betrokkene binnen één maand na ontvangst van het verzoek in kennis van deze verlenging en van de redenen voor het uitstel.”*

83. Uit de stukken van het dossier blijkt dat het eerste verzoek tot inzage door de klagster werd ingediend op datum van 18 juli 2019. Op 7 augustus deelde de verweerder aan de klagster mee dat diens verzoek diende te worden gericht aan de Dienst voor Informatieveiligheid en Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer. Uit de stukken van het dossier blijkt dat de klagster haar verzoek de volgende dag, op 8 augustus 2019, aan voormelde dienst toestuurde. Op 26 september 2019 richtte de klagster een herinnering aan de verweerder betreffende voormeld verzoek.¹⁸

84. Bij beslissing van 28 oktober 2019 antwoordde de verweerder op het verzoek om informatie, inzage, rectificatie en beperking van de verwerking, ingediend namens de klagster door haar raadslieden, als volgt:

¹⁸ Cf. stukken 1-5 stukkenbundel klager.

‘Uit de elementen van het dossier blijkt dat uw cliënte zelf niet het voorwerp uitmaakt van een onderzoek van de [verweerder]. Er werden geen onderzoeksdaden gesteld in hoofde van uw cliënte. De [verweerder] heeft naar aanleiding van enkele fiscale onderzoeken ten aanzien van derden wel informatie uit publieke bronnen over uw cliënte ingewacht. De informatie dat uw cliënte mandaten heeft in diverse vennootschappen is afkomstig uit publieke bronnen.

Op 7 augustus 2019 werd reeds door de [verweerder] toelichting en inzage in het administratief dossier van uw cliënte toegestaan in het kader van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Tijdens deze inzage, die plaatsvond op 21 augustus 2019, heeft u, behoudens misverstand, reeds de gevraagde relevante gegevens verkregen.

De persoonsgegevens van uw cliënte werden enkel voor een welbepaald gewettigd doel verzameld.

Tot slot is het recht op gegevenswissing op basis van artikel 17, lid 3 b) AVG niet van toepassing daar de verwerking noodzakelijk is voor het vervullen van een wettelijke verwerkingsplicht van de [verweerder].”¹⁹

85. Uit bovenstaande blijkt dat de verweerder het verzoek tot uitoefening van de rechten van de klagster niet binnen de door artikel 12.3 en 12.4 AVG en door de wet van 3 augustus 2012 voorgeschreven termijn van één maand behandelde, noch laatstgenoemde binnen voormelde termijn heeft geïnformeerd in verband met een eventuele verlenging ervan omwille van de complexiteit van het verzoek.

86. De Geschillenkamer wijst erop dat de door de verweerder verleende inzage in het kader van de wetgeving openbaarheid van bestuur deze laatste niet ontheft van zijn verplichting overeenkomstig artikel 12.3 en 12.4 AVG alsook de wet van 3 augustus 2012 de klagster binnen de hiertoe voorziene termijn in kennis te stellen van het gevolg dat werd gegeven aan het verzoek tot uitoefening van haar rechten op grond van de AVG, dat overigens niet enkel een verzoek tot inzage betrof doch eveneens een verzoek om informatie, rectificatie en beperking van de gegevensverwerking.

¹⁹ Cf. stuk 6 stukkenbundel klager.

87. De Geschillenkamer oordeelt bijgevolg dat de verweerder aldus een **inbreuk** heeft gepleegd **op artikel 12.3 en 12.4 AVG** alsook op de **artikelen 11 §3, 11/1 § 3, 11/2 §3 en 11/3 §3 van de wet van 3 augustus 2012**.

2.3.2. Wat betreft het gevolg gegeven door de verweerder aan de verzoeken van de klagster ex artikelen 14, 15, 16 en 18 AVG

i. Het verzoek tot informatie (artikel 14 AVG)

88. De klagster richtte door middel van haar schrijven van 18 juli 2019 vooreerst een verzoek tot informatie tot de verweerder en dit overeenkomstig artikel 14 AVG, dat de informatie bevat die aan de betrokkenen dient te worden verstrekt in het geval waarin de betrokken persoonsgegevens niet bij deze laatste zelf werden verkregen.

89. Wat betreft dit door de klagster op grond van artikel 14 AVG ingediende verzoek tot informatie, stelt de verweerder ten eerste dat deze voldoende informatie heeft verstrekt aan de betrokkene. De verweerder verwijst hierbij naar zijn privacybeleid gepubliceerd op de website https://financien.belgium.be/nl/over_de_fod/privacy en stelt dat hierin *in extenso* informatie wordt verschaft omtrent de verwerking van persoonsgegevens door de verweerder.

90. Ten tweede werpt de verweerder op dat deze zich *in casu* kan beroepen op de afwijking vervat in artikel 11 van de wet van 3 augustus 2012.

91. Voormeld artikel bepaalt in zijn §1 hetgeen volgt:

‘In afwijking van de artikelen 13 en 14 van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), kan het recht op informatie worden uitgesteld, beperkt of uitgesloten voor wat betreft verwerkingen van persoonsgegevens waarvan de Federale Overheidsdienst Financiën verwerkingsverantwoordelijke is om de doelstellingen van algemeen belang van monetaire, budgettaire en fiscale aangelegenheden te waarborgen, en voor zover artikel 14, lid 5, d), in het specifieke geval niet kan worden ingeroepen.’

ii. Het verzoek tot inzage (artikel 15 AVG)

92. De klaagster richtte bij brief van 18 juli 2019 overeenkomstig artikel 15 AVG tevens een verzoek tot inzage aan de verweerder:

‘Tevens heeft cliënte het recht op (sic) inzage te verkrijgen van de persoonsgegevens die worden verwerkt en van de volgende informatie (t.w. het toegangsrecht conform artikel 15 GDPR):

- *de verwerkingsdoeleinden;*
- *de betrokken categorieën van persoonsgegevens;*
- *de ontvangers of categorieën van ontvangers aan wie de persoonsgegevens zijn of zullen worden verstrekt, met name ontvangers in derde landen of internationale organisaties;*
- *indien mogelijk, de periode gedurende welke de persoonsgegevens naar verwachting zullen worden opgeslagen, of indien dat niet mogelijk is, de criteria om die termijn te bepalen;*
- *dat de betrokkene het recht heeft de verwerkingsverantwoordelijke te verzoeken dat persoonsgegevens worden gerectificeerd of gewist, of dat de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens wordt beperkt, alsmede het recht tegen die verwerking bezwaar te maken;*
- *dat de betrokkene het recht heeft klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit;*
- *wanneer de persoonsgegevens niet bij de betrokkene worden verzameld, alle beschikbare informatie over de bron van die gegevens;*
- *het bestaan van geautomatiseerde besluitvorming, met inbegrip van de in artikel 22, leden 1 en 4, bedoelde profilering, en, ten minste in die gevallen, nuttige informatie over de onderliggende logica, alsmede het belang en de verwachte gevolgen van die verwerking voor de betrokkene.*

Op basis van de voormelde vastgestelde verwerking van persoonsgegevens verzoekt cliënte om informatie te verkrijgen over de verwerkte persoonsgegevens én inzage te verkrijgen in de documenten waarin zij wordt vernoemd. Tevens wenst zij in het bijzonder van uw Administratie toelichting te verkrijgen over de verwerkingsdoeleinden, de ontvangers van deze informatie en alle beschikbare informatie over de bron van de persoonsgegevens. (...)”²⁰

²⁰ Stuk 1 stukkenbundel klager.

93. In zijn conclusie van antwoord stelt de verweerder met betrekking tot dit verzoek tot inzage dat deze laatste de klaagster op 21 augustus 2019 inzage heeft verleend en de nodige uitleg heeft verschaft omtrent de betrokken verwerking van persoonsgegevens.

94. Verder roept ook wat betreft dit recht de verweerder de afwijkingen in voorzien in artikel 11/1 van de wet van 3 augustus 2012 (cf. *supra* randnr. 80), en dit in het bijzonder voor wat betreft het stuk dat de klaagster zelf van derden heeft bekomen²¹ – en waarin door de verweerder geen inzage werd verleend. De verweerder argumenteert dat deze het recht op inzage geheel of gedeeltelijk kan beperken wanneer deze vreest dat dit nadelig is voor het onderzoek en stelt dat *in casu* werd gevreesd voor collusie. De verweerder stelt bovendien dat niet vereist is dat een onderzoek naar de betrokkene zelf wordt gevoerd opdat hij zich rechtsgeldig op voormelde afwijkingen zou kunnen beroepen.

iii. Het verzoek tot rectificatie (artikel 16 AVG)

95. De klaagster richtte tevens een verzoek tot rectificatie aan de verweerder. Overeenkomstig artikel 16 AVG heeft de betrokkene het recht om “*van de verwerkingsverantwoordelijke onverwijld rectificatie van hem betreffende onjuiste persoonsgegevens te verkrijgen*”.

96. De klaagster beroept zich op voormeld recht daar deze van oordeel is dat de door verweerder verwerkte persoonsgegevens – en meer bepaald de kwalificatie als ‘stroman’ van de klaagster – onjuist is en geenszins wordt gestaafd door de verweerder. De klaagster wijst er hierbij op dat op de verweerder als verwerkingsverantwoordelijke op grond van artikel 5.1 d) AVG de verplichting rust zich ervan te verzekeren dat de verwerkte persoonsgegevens ‘*juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd;*’ en ‘*alle redelijke maatregelen [moet nemen] om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”)*’.

97. In zijn conclusie van antwoord en repliek stelt de verweerder dat het recht op rectificatie *in casu* niet van toepassing is daar 1° de term ‘stroman’ niet als een persoonsgegeven kan worden beschouwd in de zin van artikel 4.1 AVG en 2° in

²¹ Stuk 7 stukkenbundel klager.

ondergeschikte orde, de verweerder zich kan beroepen op de uitzonderingsgrond vervat in artikel 11/2 van de wet van 3 augustus 2012 (cf. *supra* randnummer 80).

iv. Het verzoek tot beperking van de verwerking (artikel 18 AVG)

98. Tot slot richtte de klagster eveneens een verzoek tot beperking van de verwerking aan de verweerder, op grond van artikel 18.1 a) AVG, dat bepaalt:

‘De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke de beperking van de verwerking te verkrijgen indien een van de volgende elementen van toepassing is:

a) de juistheid van de persoonsgegevens wordt betwist door de betrokkene, gedurende een periode die de verwerkingsverantwoordelijke in staat stelt de juistheid van de persoonsgegevens te controleren; (...)”

99. In zijn conclusie van antwoord en repliek stelt de verweerder dat het recht op beperking van de verwerking *in casu* evenmin van toepassing is daar 1° de term ‘stroman’ niet als een persoonsgegeven kan worden beschouwd in de zin van artikel 4.1 AVG en 2° in ondergeschikte orde, de verweerder zich kan beroepen op de uitzonderingsgrond vervat in artikel 11/3 van de wet van 3 augustus 2012 (cf. *supra* randnummer 80).

v. Beoordeling door de Geschillenkamer met betrekking tot punten i tot en met iv

100. De verweerder beroept zich aldus op de op grond van artikel 23 AVG voorziene beperkingen van de rechten van betrokkenen voorzien in de wet van 3 augustus 2012 die de verwerking van persoonsgegevens door eerstgenoemde nader regelt. Deze afwijkingen zijn meer bepaald vervat in de artikelen 11 §1 (recht op informatie), 11/1 §1 (recht op inzage), 11/2 §1 (recht op rectificatie) en 11/3 §1 (recht op beperking van de verwerking).

101. Wat betreft (onder meer) de door de klagster uitgeoefende rechten, stelt artikel 23 AVG met name dat:

‘de reikwijdte van de verplichtingen en rechten als bedoeld in de artikelen 12 tot en met 22 en artikel 34, alsmede in artikel 5, voor zover de bepalingen van die artikelen

overeenstemmen met de rechten en verplichtingen als bedoeld in de artikelen 12 tot en met 20, [kan] worden beperkt door middel van Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die op de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker van toepassing zijn, op voorwaarde dat die beperking de wezenlijke inhoud van de grondrechten en fundamentele vrijheden onverlet laat en in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel is ter waarborging van: (...)

d) de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, met inbegrip van de bescherming tegen en de voorkoming van gevaren voor de openbare veiligheid;

e) andere belangrijke doelstellingen van algemeen belang van de Unie of van een lidstaat, met name een belangrijk economisch of financieel belang van de Unie of van een lidstaat, met inbegrip van monetaire, budgettaire en fiscale aangelegenheden, volksgezondheid en sociale zekerheid; (...).²²

102. Op grond van deze bepaling²³, voorzag de Belgische wetgever de afwijkingen opgenomen in de hierboven vermelde artikelen.

103. Overeenkomstig voornoemd artikel 23 AVG, zoals uitgelegd in overweging 73 AVG, kunnen de rechten van betrokkenen evenwel enkel worden ingeperkt onder de voorwaarden en binnen de grenzen vastgelegd in deze bepaling, die gebaseerd is op artikel 52 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en dient te worden gelezen in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie en artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

104. Deze beperkingen dienen met name noodzakelijk te zijn om een belangrijk economisch of financieel belang te vrijwaren en dienen *gerechtvaardigd* en *evenredig* te zijn. Artikel 23 AVG preciseert hierbij overeenkomstig 52 van het Handvest dat de betrokken beperkingen de wezenlijke inhoud van de rechten onverlet dienen te laten.

105. De Geschillenkamer stelt echter vast dat de beperkingen opgenomen in de wet van 3 augustus 2012 zeer ruim zijn geformuleerd en verder gaan dan hetgeen wordt voorzien door artikel 23 AVG. Vooreerst laat deze wet immers niet enkel toe dat de rechten van de betrokkenen worden *beperkt* doch maakt deze het ook mogelijk

²² De Geschillenkamer onderlijnt.

²³ M.n. het gewezen artikel 13 van Richtlijn 95/46 van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens*.

deze volledig *uit te sluiten* en elk recht aan de betrokkene te ontzeggen (*‘kan het recht (...) worden uitgesteld, beperkt of uitgesloten’*)²⁴. Bovendien is geen duidelijke tijdsbeperking verbonden aan deze volledige uitsluiting van de rechten van betrokkenen.²⁵

106. De gewezen Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer (hierna: CBPL) stelde in dit verband in zijn Aanbeveling 02/2012 van 8 februari 2012 en in zijn Advies 11/2012 van 11 april 2012 dat *‘aangaande de opschorting van de rechten van de betrokkene, met name het recht op informatie, toegang en verzet, de nodige voorzichtigheid aan de dag [dient te worden] gelegd’* en stelt dat zij *‘het grootste voorbehoud [maakt] aangaande het gebrek aan criteria die toelaten te bepalen vanaf welk ogenblik een fiscaal onderzoek begint te lopen en eindigt (periode gedurende dewelke het recht op informatie, toegang en verzet wordt ontzegd aan de betrokkene)’*. Verder benadrukte de CBPL dat *‘deze rechten immers een uitermate belangrijk beschermingsmechanisme [vormen]’* en dat het ontzeggen van de rechten van de betrokkenen vragen oproept aangezien een fiscaal onderzoek zich kan uitstreken over een lange periode.

107. Ook de Raad van State wees op de (te) verregaande beperking van de rechten van betrokkenen in zijn advies²⁶ bij het voorontwerp van wet van 21 mei 2012 en stelde meer bepaald dat artikel 11 *‘zodoende als gevolg [heeft] dat elke belastingplichtige het recht op informatie wordt ontzegd alsook het recht op toegang en het recht op verzet / verbetering’* terwijl *‘in artikel 13 van richtlijn 95/46 van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens’²⁷, omgezet in Belgisch recht bij de vornoemde wet van 8 december 1992, de enige uitzonderingen en beperkingen opgesomd [worden] die de richtlijn mogelijk maakt met betrekking tot het recht op informatie, het recht op toegang en het recht op verbetering’*.

108. Hoewel bovenstaande niet kan worden verweten aan de verweerder, wijst de Geschillenkamer erop dat de door de wet van 3 augustus 2012 voorziene afwijkingen, die een beperking inhouden op het grondrecht op

²⁴ Cf. § 1, eerste lid, van de artikelen 11, 11/1, 11/2 en 11/3 van de wet van 3 augustus 2012.

²⁵ In de desbetreffende bepalingen van de wet van 3 augustus 2012 wordt enkel gepreciseerd dat de voorbereidende werkzaamheden niet langer mogen duren dan één jaar vanaf de ontvangst van een verzoek tot uitoefening van de rechten door een betrokkene. Er is evenwel geen maximumtermijn bepaald waarbinnen de controle of het onderzoek dient te worden afgesloten (en waarna de rechten opnieuw kunnen worden uitgeoefend).

²⁶ RvS, advies nr. 51.291/2 van 21 mei 2012, <https://www.dekamer.be/FLWB/pdf/53/2343/53K2343001.pdf>, 20.

²⁷ Huidig artikel 23 AVG.

gegevensbescherming, door laatstgenoemde restrictief dienen te worden geïnterpreteerd en dienen te worden toegepast conform de hogere rechtsnormen, in het bijzonder artikel 23 AVG, *quod non in casu* (zie *infra*).

109. Zo preciseert artikel 11, § 2 van de wet van 3 augustus 2012 - voor wat betreft het recht op informatie (cf. art. 11/1 §2, 11/2 §2 en 11/3 §2 voor resp. het recht op inzage, rectificatie en beperking van de verwerking) - dat de in het eerste lid bedoelde afwijkingen enkel 'gelden gedurende de periode waarin de betrokkene **het voorwerp uitmaakt van een controle of een onderzoek of de daarmee verband houdende voorbereidende werkzaamheden** uitgevoerd door de voormelde diensten in het kader van de uitvoering van hun wettelijke opdrachten alsook gedurende de periode waarin de stukken afkomstig van deze diensten worden behandeld om de vervolgingen hieromtrent in te stellen'.²⁸ Uit voormelde bepaling vloeit voort dat de betrokken afwijkingen enkel kunnen worden ingeroepen in gevallen waarin de betrokkene zelf het voorwerp uitmaakt van een controle, onderzoek of voorbereidende werkzaamheden van de verweerder.
110. Zulks blijkt eveneens uit de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 3 augustus 2012, waarbij in de Memorie van Toelichting uitdrukkelijk wordt gepreciseerd dat de betrokken bepalingen *'een uitzondering [vestigen] op het recht op informatie, op toegang en op verbetering wanneer de natuurlijke persoon het voorwerp is van een controle of onderzoek'*²⁹ en dat *'de Administratie het principe van deze rechten echter niet [mag] uithollen door het inroepen van een controlemogelijkheid. De toegang kan pas geweigerd worden indien er al een controle of een onderzoek lopende is, of dat de voorbereidingen daartoe al getroffen zijn'*.³⁰
111. Wat betreft de *ratio* van de betrokken beperkingen, stelt de Memorie van Toelichting verder dat de uitoefening van de taken van de verweerder nadelig zou kunnen worden beïnvloed *'door de uitoefening van het toegangsrecht van diegene die de belasting wil ontduiken en die dankzij de toegang kennis zou kunnen hebben van de gegevens die in het bezit van de administratie zijn'*.³¹
112. Dat de beperkingen op de rechten van betrokkenen op grond van artikel 11 e.v. van de wet van 3 augustus 2012 restrictief dienen te worden geïnterpreteerd, werd

²⁸ De Geschillenkamer onderlijnt.

²⁹ DOC 53 2343/001, p. 3 en p. 9-10 (De Geschillenkamer onderlijnt).

³⁰ DOC 53 2343/001, p. 12.

³¹ DOC 53 2343/001, p. 11.

eveneens bevestigd door het arrest 51/2014 van het Grondwettelijk Hof van 27 maart 2014 waarbij dit het gewezen artikel 11 deels vernietigde daar het oordeelde dat het in strijd was met het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie in zoverre het *‘de verantwoordelijke voor de verwerking van de gegevens toelaat de uitoefening van [de rechten] te weigeren ten aanzien van persoonsgegevens die losstaan van het doel van het lopende onderzoek of van de lopende controle en in zoverre het niet voorziet in een beperking in de tijd van de mogelijkheid om een uitzondering te maken op de toepassing van die rechten die verantwoord is door de uitvoering van werkzaamheden ter voorbereiding van een controle of onderzoek’*.³²

113. *In casu* blijkt evenwel uit de stukken van het dossier dat niet de klagster doch derden - m.n. andere belastingplichtigen - het voorwerp uitmaakten van de onderzoeken in het kader waarvan de persoonsgegevens van de klagster evenwel werden verwerkt. Dit wordt met name uitdrukkelijk door de verweerder gesteld in de litigieuze stukken³³ alsook meegedeeld aan de raadslieden van de klagster via zijn schrijven van 28 oktober 2019, waarin deze stelt:

‘Uit de elementen van het dossier blijkt dat uw cliënte zelf niet het voorwerp uitmaakt van een onderzoek van de [verweerder]. Er werden geen onderzoeksdaden gesteld in hoofde van uw cliënte. De [verweerder] heeft naar aanleiding van enkele fiscale onderzoeken ten aanzien van derden wel informatie uit publieke bronnen over uw cliënte ingewacht.’

114. Artikelen 11 e.v. van de wet van 3 augustus 2012 bepalen in hun § 1 tevens dat de hierboven beschreven afwijkingen op de uitoefening van de rechten kunnen worden toegepast indien de betrokkene het voorwerp zou uitmaken van “voorbereidende werkzaamheden” verband houdend met een onderzoek of controle waarvan de betrokkene het voorwerp uitmaakt of zal uitmaken. Uit de stukken van het dossier blijkt – om evidente redenen – niet of dit *in casu* te al dan niet het geval was.

115. Echter, in zijn § 2 preciseert artikel 11 van de wet van 3 augustus 2012 (alsook de artikelen 11/1, 11/2 en 11/3 voor wat betreft het recht op inzage, rectificatie en beperking van de verwerking) voortaan dat de duur van de voormelde voorbereidende werkzaamheden, gedurende dewelke een afwijking op voormelde rechten vervat in de artikelen 14 tot 18 AVG kan worden toegepast, *‘niet meer [mag]*

³² GwH 51/2014, 27 maart 2014, p. 15.

³³ Cf. supra randnummer 8.

bedragen dan één jaar vanaf de ontvangst van het verzoek [tot uitoefening van de rechten]".

116. Ongeacht het feit of ten tijde van de inroeping van de in de wet van 3 augustus 2012 vervatte afwijkingen door de verweerder al dan niet voorbereidende werkzaamheden lopende waren met oog het op instellen van een onderzoek ten aanzien van de klaagster, dient bijgevolg op grond van bovenstaande te worden geconcludeerd dat de verweerder zich heden niet langer op voormelde afwijkingen kan beroepen, daar de termijn van één jaar na de ontvangst van het verzoek tot uitoefening van de rechten door de klaagster is verstreken.

117. Tijdens de hoorzitting is bovendien gebleken dat de verweerder de klaagster niet heeft ingelicht omtrent deze opheffing van de ingeroepen afwijkingen, zoals vereist door de artikelen 11, 11/1, 11/2 en 11/3, §2 *juncto* § 3 van de wet van 3 augustus 2012. Voormelde bepalingen stellen immers dat *‘de duur van de voorbereidende werkzaamheden, bedoeld in paragraaf 2, tweede lid, gedurende dewelke de artikelen 13 en 14 van de algemene verordening gegevensbescherming niet van toepassing zijn, niet meer [mag] bedragen dan één jaar’* en *‘wanneer de Federale Overheidsdienst Financiën gebruik heeft gemaakt van de uitzondering bepaald bij paragraaf 1, eerste lid, en met uitzondering van de situaties bedoeld in het zesde en zevende lid van paragraaf 3³⁴, de uitzonderingsregel onmiddellijk [wordt] opgeheven na de afsluiting van de controle of van het onderzoek. De functionaris voor gegevensbescherming van de verwerkingsverantwoordelijke brengt de betrokkene hiervan onverwijld op de hoogte’*. *In casu* werd de termijn van één jaar evenwel reeds ruimschoots overschreden zonder dat de klaagster in kennis werd gesteld van de opheffing van de ingeroepen afwijkingen.

Bovenstaande dient niet enkel te worden beschouwd als een schending van de desbetreffende bepalingen doch eveneens als een inbreuk op artikel 12.2 AVG, dat de verwerkingsverantwoordelijke de verplichting oplegt de uitoefening van de rechten van betrokkenen te *faciliteren*.

118. De Geschillenkamer stelt tevens vast op basis de verklaringen van de verweerder tijdens de hoorzitting dat deze laatste niet over een interne procedure lijkt te beschikken die toelaat een volledig overzicht te hebben van alle persoonsgegevens van een betrokkene, *in casu* de klaagster, die deze verwerkt. Tijdens de hoorzitting

³⁴ *I.e.* "wanneer een dossier wordt overgemaakt aan een andere dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën of aan de bevoegde instelling om over de bevindingen van het onderzoek te beslissen".

stelde de verweerder immers dat *‘er veel verschillende afdelingen zijn binnen de [verweerder]’* en dat *‘niet alle documenten opgesteld door alle betrokken ambtenaren kunnen worden gescreend of geïndexeerd om na te gaan of de naam van de klaagster of andere persoonsgegevens werden gebruikt’*. De Geschillenkamer wijst er evenwel op dat op de verweerder als verwerkingsverantwoordelijke van de betrokken persoonsgegevens overeenkomstig de in de artikelen 5.2 en 24 AVG vervatte verantwoordingsplicht en het in artikel 25 AVG vervatte beginsel van gegevensbescherming door ontwerp de verplichting rust de *‘passende technische en organisatorische maatregelen [te nemen] (...) met als doel de gegevensbeschermingsbeginselen, zoals minimale gegevensverwerking, op een doeltreffende manier uit te voeren en de nodige waarborgen in de verwerking in te bouwen ter naleving van de voorschriften van deze verordening en ter bescherming van de rechten van de betrokkenen’* en zulks eveneens te kunnen aantonen. De verwerkingsverantwoordelijke dient er bijgevolg voor te zorgen dat het technisch mogelijk is om persoonsgegevens op te vragen in alle systemen binnen zijn organisatie, in het bijzonder wanneer deze op grote schaal persoonsgegevens verwerkt. De Geschillenkamer benadrukt dat deze verantwoordingsplicht één van de hoekstenen van de AVG vormt en dat de verweerder als overheidsdienst een voorbeeldfunctie heeft op vlak van de naleving van de beginselen inzake gegevensbescherming.

119. De Geschillenkamer oordeelt op basis van het bovenstaande dat de verweerder een **inbreuk** heeft gepleegd **op de artikelen 11 §1, 11/1 §1, 11/2 §1 en 11/3 §1 van de wet van 3 augustus 2012 en aldus de artikelen 12.2 juncto artikelen 14, 15, 16 en 18 AVG heeft geschonden.**

Conclusie betreffende de inbreuken van verweerder

120. Op grond van bovenstaande oordeelt de Geschillenkamer dat:

- de verweerder de klaagster niet tijdig - *i.e.* binnen de termijn van één maand - informeerde in verband met het gevolg dat aan de door haar op 18 juli 2019 ingediende verzoeken tot informatie, inzage, rectificatie en beperking van de verwerking ex artikelen 14, 15, 16 en 18 AVG werd gegeven en aldus een inbreuk pleegde op de artikelen 12.3 en 12.4 AVG alsook de artikelen 11 §3, 11/1 § 3, 11/2 §3 en 11/3 §3 van de wet van 3 augustus 2012; en

- de verweerder zich, wat betreft de door de klaagster aan hem gerichte bovenvermelde verzoeken niet langer kan beroepen op de in artikelen 11, 11/1, 11/2 en 11/3 van de wet van 3 augustus 2012 voorziene afwijkingen en er bijgevolg toe gehouden is de verzoeken tot uitoefening van rechten door de klaagster overeenkomstig de voormelde artikelen te behandelen. De verweerder lichtte de klaagster in dit verband niet in omtrent de opheffing van de ingeroepen afwijkingen, zoals vereist door de artikelen 11, 11/1, 11/2 en 11/3, §2 *juncto* § 3 van de wet van 3 augustus 2012, en pleegde aldus een inbreuk op de voormelde bepalingen alsook op artikel 12.2 AVG *juncto* artikelen 14, 15, 16 en 18 AVG.

121. De Geschillenkamer acht het bijgevolg passend de verweerder te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de klaagster tot uitoefening van haar rechten, meer bepaald het **recht op informatie en inzage** (artikelen 14 en 15 AVG en artikelen 11 en 11/1 van de wet van 3 augustus 2012). De Geschillenkamer beveelt de verweerder meer bepaald de klaagster overeenkomstig de artikelen 14.1 en 15.1 AVG minstens :

- i) informatie te verlenen over de verwerkte persoonsgegevens en meer bepaald de verwerkingsdoeleinden, de ontvangers van de betrokken persoonsgegevens en alle beschikbare informatie over de bron van de gegevens;
- ii) inzage te verlenen in alle brieven en/of communicatie waarin de klaagster wordt vermeld en waarvoor geen beroep meer kan worden gedaan op de afwijkingen voorzien in de wet van 3 augustus 2012.

122. Wat betreft het verzoek tot uitoefening van het **recht op rectificatie** (artikel 16 AVG en artikel 11/2 van de wet van 3 augustus 2012) door de klaagster, benadrukt de Geschillenkamer dat de kwalificatie als “stroman” van de klaagster door de verweerder - in tegenstelling tot wat door laatstgenoemde wordt gesteld - als een persoonsgegeven dient te worden beschouwd (cf. *supra* randnrs. 46-65). Dit gegeven kan bijgevolg niet worden onttrokken aan de gegevensbescherming en is eveneens onderworpen aan de bepalingen betreffende de rechten van de betrokkenen.³⁵ De Geschillenkamer wijst er evenwel om dat dit - in tegenstelling tot bijvoorbeeld de naam van de betrokkene - “subjectieve” informatie betreft, daar het om een conclusie of kwalificatie gaat door de verwerkingsverantwoordelijke. In zijn arrest *Nowak* wees het Hof van Justitie er, met betrekking tot dit type persoonsgegevens, op dat de draagwijdte van de rechten dienen te worden beoordeeld in functie van de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens werden

³⁵ Arrest *Nowak*, randnr. 49.

verwerkt en dat de gegevensbeschermingswetgeving niet als doel heeft om de juistheid van een besluitvormingsproces te garanderen.

123. De Groep Gegevensbescherming wees er op zijn beurt in zijn Advies 04/2017 op dat de regels voor gegevensbescherming wel rekening houden met de mogelijkheid dat zulke subjectieve informatie onjuist is en de betrokkene het recht geven op toegang tot en verbetering van die informatie. Deze wijst er hierbij op dat rectificatie in dit geval mogelijk is door het laten toevoegen van andersluidende opmerkingen, dan wel door het hanteren van passende rechtsmiddelen, zoals beroepsprocedures³⁶.

124. Gelet op het feit dat het betrokken persoonsgegeven *in casu* subjectieve informatie met betrekking tot de klaagster betreft, waarvan deze laatste stelt dat ze foutief is en waarbij de Geschillenkamer niet in de mogelijkheid is de correctheid van dit gegeven na te gaan en zich hierbij niet in de plaats kan stellen van de verweerder, beveelt zij de rectificatie ervan door middel van het toelaten aan de klaagster om een andersluidende verklaring in de betroffen dossiers toe te laten voegen, waarbij deze laatste aangeeft niet akkoord te gaan met de juistheid van het betrokken gegeven. Overeenkomstig artikel 19 AVG *juncto* artikel 16 AVG acht de Geschillenkamer het tevens gepast de verweerder te bevelen iedere ontvanger aan wie de betrokken persoonsgegevens werden verstrekt in kennis te stellen van deze rectificatie. De toepassing van artikel 19 AVG vloeit hierbij voort uit de toepassing van artikel 16 AVG.

125. De Geschillenkamer benadrukt dat op de verweerder immers de verplichting rust op grond van artikel 5.1 d) AVG zich ervan te verzekeren dat de verwerkte persoonsgegevens *‘juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd;’* en *“alle redelijke maatregelen [moet nemen] om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”)”*.

126. Tevens acht de Geschillenkamer het passend om, naast deze corrigerende maatregelen, overeenkomstig artikel 58.2 b) AVG en artikel 100, §1, 5° WOG een berisping op te leggen. De Geschillenkamer houdt hierbij rekening met het feit dat de verweerder een overheidsdienst is die een voorbeeldfunctie heeft op het vlak van de naleving van de wetgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens en die, als belastingdienst, bovendien een grote hoeveelheid persoonsgegevens verwerkt.

³⁶ Groep Gegevensbescherming Artikel 29, Advies 4/2007, 20 juni 2007, p. 7.

Overeenkomstig het beginsel *‘lead by example’* dient deze er bijgevolg te allen tijde over te waken te handelen conform deze wetgeving en in het bijzonder de hierboven genoemde essentiële bepalingen van de AVG betreffende de uitoefening van de rechten door betrokkenen.

Publicatie van de beslissing

127. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing overeenkomstig artikel 95, §1, 8° WOG gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit en dit met vermelding van de identificatiegegevens van de verweerder gelet op het algemeen belang van onderhavige beslissing, enerzijds, en de onvermijdelijke heridentificatie van de verweerder in geval van pseudonomisering, anderzijds.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om:

- op grond van **artikel 58.2 b) AVG en artikel 100, §1, 5° WOG** een berisping te formuleren ten aanzien van de verweerder voor de inbreuken op de artikelen 11, 11/1, 11/2 en 11/3 §2 *juncto* § 3 van de wet van 3 augustus 2012 en de artikelen 14, 15, 16 en 18 AVG (het niet inlichten van de klaagster omtrent de opheffing van de ingeroepen afwijkingen en het geen gevolg geven aan de verzoeken tot uitoefening van de rechten van de betrokkene);
- op grond van **artikel 58.2 c) AVG en artikel 100, § 1, 6° WOG** de verweerder te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de klaagster om haar rechten uit te oefenen, meer bepaald het verzoek tot informatie en inzage (art. 14 en 15 AVG) en dit binnen de termijn van één maand te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing en de Geschillenkamer binnen dezelfde termijn in kennis te stellen van het gevolg dat werd gegeven aan onderhavige beslissing;
- op grond van **artikel 58.2 c) AVG en artikel 100, §1, 6° WOG** de verweerder te bevelen dat wordt voldaan aan het verzoek van de klaagster om haar rechten uit te oefenen, meer bepaald het verzoek tot rectificatie (art. 16 AVG), en dit binnen de termijn van één maand te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing, alsook de Geschillenkamer binnen dezelfde termijn in kennis te stellen van het gevolg dat werd gegeven aan onderhavige beslissing. De Geschillenkamer beveelt

de verweerder in dit verband meer bepaald de klagster toe te laten een andersluidende verklaring te laten toevoegen aan de betrokken dossiers met betrekking tot de kwalificatie van “stroman”; en

- op grond van **artikel 58.2 c) AVG en artikel 100, §1, 10° WOG** de verweerder te bevelen iedere ontvanger aan wie de betrokken persoonsgegevens werden verstrekt in kennis te stellen van voormelde rectificatie (art. 19 AVG *juncto* art. 16 AVG) en dit binnen de termijn van één maand te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing, alsook de Geschillenkamer binnen dezelfde termijn in kennis te stellen van het gevolg dat werd gegeven aan onderhavige beslissing.

Tegen deze beslissing kan op grond van artikel 108, §1 WOG, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

(Get). Hielke Hijmans

Voorzitter van de Geschillenkamer